

Városi keresztút Vác

Máltai Szeretetkórház *Bevezető ének*

*Szívünk, lelkünk most kitárjuk,
Utad, Jézus, veled járjuk.
Kérünk, mélyen belevéssed
Szíveinkbe szenvedésed.*

Bevezető imádság

*Áll a gyilkos, nagy ítélet,
Rajtunk immár igaz véred.
Valahányszor szavam vétett,
Pilátusod lettem néked.*

1. állomás: elmélkedés, ima.

*Itt van már a kereszt fája,
Hurcolnod kell Golgotára.
Uram, én meg puhán, restül
Vonakodom a kereszttül.*

*Ó Jézus, Jézus, ó lankadt Jézus,
Istennek vérző Fia!
Túrás példája, szentség formája,
Ó lelkünk drága díja!*

*Ó Jézus, Jézus, ó édes Jézus,
Mennyeknek édessége!*

*Hogy meghervadtál, jaj
megfonnyadtál,
Ó lelkek üdvössége!*

Irgalmas-kápolna 2. állomás: elmélkedés, ima.

*Botlik, roskad szegény tested,
Nem bírja a nagy keresztet.
Földre sújtód, jaj! én voltam,
Ki oly sokszor elbotoltam.*

*Ó Jézus, Jézus, ó édes Jézus,
Ó hívek ékessége!
Ártatlan túrtél s minket
megnyertél,
Ó szívünk édessége!*

*Ó Jézus, Jézus, ó édes Jézus,
Mit tettél a világért!
Véredet ontod, testedet rontod
Ádámnak rossz magváért.*

Főtér-tengely 3. állomás: elmélkedés, ima.

*Ó jaj, látod jönni szemben
Édesanyád, gyötrelemben.
Ó csak én is véle járnék*

Krisztus után, mint az árnyék.

Ó Jézus, Jézus, ó édes Jézus,
Szent tested én kötöztem.
Rút életemmel, rút
beszédemmel
Melledet általdöftem.

Ó Jézus, Jézus, ó édes Jézus,
Szent tested ó én vertem,
Szeretvén vétket, rút
részezséget,
Eceted én kevertem.

Szent Hedvig

4. állomás: elmélkedés, ima.

*Vinni terhed, segítségül,
Itt van Simon Kirenébül.
Bárcsak én is, bűnös lélek,
Keresztemmel követnélek!*

Ó Jézus, Jézus, ó édes Jézus,
Szent véred én ontottam,
Szent fejed szúrtam, kezeid
fúrtam,
Életed én rontottam.

Ó Jézus, Jézus, ó édes Jézus,
Szenvedek véled méltán.
Kínodat szánom, vétkeket
bánom,
Kereszted mellett sírván.

Jézus, világ Megváltója,

Üdvözlégy, élet adója,
Megfeszített Isten fia,
Szent kereszted szívem hívja.
Jézus, add, hogy hozzád térjek,
Veled haljak, veled éljek.

Által szegve kezed, lábad,
Átvert tested roskad, bágyad,
Mezítelen tépett melled!
Ó siratlak, ó öllelek!
Jézus, add, hogy hozzád térjek,
Veled haljak, veled éljek.

Szent Anna templom

5. állomás: elmélkedés, ima.

*Jámbor asszony siet hozzád,
Kendőjével törli orcád.
Vajon hát én, kőszívemmel,
Mennyi könnyet törültem fel?*

Virágoknak szép virága,
Honnét orcád sárgasága?
Hegyes tövis koronázott,
Édes orcád vérrel ázott.
Jézus, add, hogy hozzád térjek,
Veled haljak, veled éljek.

Asszú földet harmatozván,
Vérzel, vérzel a keresztfán.
Úgy piroslik tested róla,
Mint a most nyílt piros rózsa.
Jézus, add, hogy hozzád térjek,
Veled haljak, veled éljek.

Szent karjaid széjjeltárod,
Tán az embereket várod,
Kiken vérrel könyörültél,
Betegekért betegültél.
Jézus, add, hogy hozzád térjek,
Veled haljak, veled éljek.

Ím én magam hozzád vettem,
Magunk vagyunk, Uram,
ketten,
Szent fejedet hozzám hajtsad,
Szóljon hozzám kékült ajkad.
Jézus, add, hogy hozzád térjek,
Veled haljak, veled éljek.

Konstantin tér (Gimnázium)
6. állomás: elmélkedés, ima.

*Földre roskadsz másodízben,
Értem tűrő kegyes Isten.
Hát én hányszor tántorultam!
Bűneimbe visszahulltam!*

Piros forrás, nyílj meg nékem,
Ez a mély seb menedékem!
Ha illeti szomjas ajkam,
Nincs ereje bűnnek rajtam.
Jézus, add, hogy hozzád térjek,
Veled haljak, veled éljek.

Fektesd el e véres ágyon,
Most szenvedni véled vágyom,
Ha megmosdom e szent vérben,
Fehérré lesz minden vétkem.
Jézus, add, hogy hozzád térjek,

Veled haljak, veled éljek.

Jézusom, ha jön a végnap,
Ismerj engem magadénak,
Homlokomon piros véred:
Tied vagyok, úgy ítélj meg!
Jézus, add, hogy hozzád térjek,
Veled haljak, veled éljek.

Konstantin tér (AVKF)
7. állomás: elmélkedés, ima.

*Sírva jöttök ki elébe,
Jeruzsálem asszonynépe.
Jaj, rám is szól, ami rátok:
„Magatokat sirassátok!”*

Könyörülj Istenem én bűnös
lelkemen,
Szánakozz immáron szomorú
szívemen,
Haragodnak mennykövét, éles,
hegyes törét,
Vedd vissza vétkeim büntető
vesszőjét.

Továbbá mosogasd bűnöktől
lelkemet.
Tisztítsd meg, gyógyítsd meg
sebektől szívemet.
Bűneimet megvallom, nyilván
tapasztalom:
Miattok nem lehet nyugságom,
vígságom.

Althann ház

8. állomás: elmélkedés, ima.

*A keresztnek szörnyű terhe
Harmadszor is földre ver le.
Ested adjon szent kegyelmet,
Hogy a bűnből talpra keljek.*

Vétkeim lelkemet mint kígyók,
úgy marják,
Mint éles tövisek, szívemet
átjárják:
Hová fussak színedtől,
fegyveres kezedtől?
Félek és rettegek nagy
ítéletedtől.

Istenem! egyedül ellened
vétettem,
Előtted ellened gonoszt
cselekedtem;
Kegyelmes Úristenem! mi
hasznod vesztemen?
Irgalmazz s könyörülj én bűnös
lelkemen.

El ne vess engemet isteni
színedtől,
Meg ne fossz, könyörgök, a Te
szent lelkedtől.
Tiszta szívet énbennem
teremts, én Istenem!
Ne tartsd fönn már tovább
haragod ellenem.

Szabadíts ki immár a halál
torkából,
Ments ki már bűneim kemény
rabságából,
Hogy csak Néked élhessek,
hozzád siethessek,
Téged magasztalván, benned
örvendhessek.

Barátok temploma

9. állomás: elmélkedés, ima.

*Megcsúfoltak ruha nélkül,
Borzad szájad vad epétül.
Tisztos mérték, szent szemérem,
Mindig, mindig maradj vélem!*

A keresztfához megyek,
Mert máshol nem lelhetek
Nyugodalmat lelkemnek.
S ott talállak, ó szűz Anya,
Fájdalom közt bágyadozva,
Tőr veré át lelkedet.

Mely gyötirelem volt neked
Isteni szülöttedet
Látni szegény jászolban.
S midőn annyi ellenségek
Romlására esküvének:
Tőr veré át lelkedet.

De midőn ezek felett
Láttad, mennyit szenvedett,
Szenvedett az ártatlan;
Láttad őt a Kálvárián,

Két lator közt a keresztfán:
Kínodat ki mérje meg!

A nap elsötétedett,
Ennyi kint nem nézhetett!
Borzadván rengett a föld.
Sírt, kesergett, gyászolt minden
Az egész nagy természetben;
De gyötrelmed nagyobb volt.

Ezt, ó fájdalmas Anya!
Mind értem túrted vala,
Értem háládatlanért!
Ki Fiadat megvetettem,
És keresztre feszítettem,
Ó én kárhozat fia!

Most a lelkiismeret
Életemnek átka lett,
Istenem, hová legyek?
Nincs lelkemnek csendessége,
Rettent a bűn szörnyűsége,
Jaj, kétségbe kell esnem!

Idősek otthona

10. állomás: elmélkedés, ima.

*Édes Jézus drága testét
Véres fára fölszegezték.
Mi egyetlen boldogságunk,
Szent keresztfá, sírva áldunk.*

Ah, de fülembe hata
Szent Fiad e szózata:
„Ím anyád, ó tanítvány!”

Tanítványa én is voltam,
Míg a bűnre nem hajlottam,
Ő engem is rád bízott.

Ne nézd bűnös-léteimet,
Hanem a szeretetet,
Mely értem a fán vérzett.
Fájdalmaid, ó szűz Anya,
Indítsanak bűnbánatra,
Hogy kegyelmet nyerhessek.

Keresztények sírjatok,
Mélyen szomorkodjatok.
Keseregjen minden szív,
Aki Jézusához hív.

Nincsen abban irgalom,
Hozzad buzgó fájdalom,
Aki téged meg nem szán,
Ó Jézus, a keresztfán.

Szent testednek sebeit,
Vérrel folyó kékeit
Aki látja és nem sír,
Élő hittel az nem bír.

A kősziklák repednek,
Nap és hold sötétednek,
Minden élő megindul,
Csak a bűnös nem búsul.

Szállj szívedbe, sirasd meg
Vétkeidet s fontold meg,
Hogy az Isten Fia volt,
Aki érted így megholt.

Királyi zászló jár elől,

Keresztfa titka tündököl,
Melyen az élet halni szállt
S megtörte holta a halált.

Kegyetlen lándzsa verte át
Gonosz vasával oldalát.
S mely szennyet, vétket eltörölt:
Belőle víz és vér ömölt.

Az ősi jóslat itt betelt,
Mit a hű Dávid énekelt:
„Az Úr, halljátok nemzetek!
Kereszten trónol köztetek.”

Rajtad tündöklik, drága fa,
Királyi vérnek bíbora.
Ó választott jeles faág,
Ki szent testét karoltad át!

Világ bűnének zálogát,
Ó boldog ág, te hordozád,
Az ellenség gonosz fejét
Meváltónk rajtad zúzta szét.

Ó kereszt, áldunk, szent
remény,
A szenvedés ez ünnepén.
Kérünk, kegyelmet adj nekünk,
Add vétkünkért vezeklenünk.

Szentháromság, dicsérjenek,
Üdvösség kútja, mindenek.
Legyen győzelmünk, add meg
ezt,
A diadalmas szent kereszt.

Millenniumi díszkút

11. állomás: elmélkedés, ima.

*Meváltásunk már betelve:
Jézus lelkét kilehelte.
Újra élek kegyelméből!
Ki szakaszt el szerelmétől?!*

Áll a gyötrött Isten-anya,
Kín az arcát könnybe vonja.
Úgy siratja szent Fiát,
Úgy siratja szent Fiát.

Gyász a lelkét meggyötörte,
Kín és bánat összetörte,
Törnek éle járta át,
Törnek éle járta át.

Ó mi nagy volt ama drága
Szűzanya szomorúsága
Egyszülött szent magzatán,
Egyszülött szent magzatán.

Első oszlop-kápolna

12. állomás: elmélkedés, ima.

*Keresztfádról már levesznek,
Szent Szűz szívén pihen tested.
Bár pihennél mindig nálam,
Tiszta szívem templomában.*

Mennyit sírt és hogy kesergett,
Látván azt a nagy keservet,
Azt a nagy kint szent Fián,

Azt a nagy kint szent Fián.

Ki ne sírna, melyik ember,
Hogyha ennyi gyötrelemben
Látja lankadozni őt,
Látja lankadozni őt?

Ki ne sírna Máriával,
Hogyha látja szent Fiával
Szenvedni a szent Szülőt,
Szenvedni a szent Szülőt?

Népét hogy megmossa
szennyből,
Látta tenger gyötrelemtől
Roskadozni Jézusát,
Roskadozni Jézusát.

Látta édes egy-szülöttét,
Halálos nagy elepedtét,
Látta, hogy halálra vált,
Látta, hogy halálra vált.

Szeretetnek szent kútfője,
Fájdalomnak éles töre
Járjon át a lelkemen,
Járjon át a lelkemen.

Hogy szívemben lángra kelne
Krisztusomnak szent szerelme.
Segíts néki tetszenem,
Segíts néki tetszenem!

Én szívembe jól bevéssed,
Szűzanyám, nagy szenvedésed
S az átvertnek sebeit,
S az átvertnek sebeit.

Gyermekednek, a sebzettnek,
Ki miattam szenvedett meg,
Osszam meg gyötrelmeit,
Osszam meg gyötrelmeit.

Add meg, kérlek, hogy míg élek,
Együtt sírjak mindig véled
S azzal, ki a fán eped,
Azzal, ki a fán eped.

A keresztnél véled állni,
Gyászban véled eggyé válni:
Erre űz a szeretet,
Erre űz a szeretet.

Szabadtéri oltár

13. állomás: elmélkedés, ima.

*Már a szent test sírba téve
Újon metszett szirt ölébe,
Onnan kél fel harmadnapra,
Halált, pokolt letiporja.*

Dicső Szüze szent szüzeknek,
Hadd ízleljem kelyhedet meg.
Add nékem fájdalmaid,
Add nékem fájdalmaid.

Add tisztelnem, add viselnem,
S nem felednem, holt
Szerelmem,
Krisztusomnak kínjait,
Krisztusomnak kínjait.

Sebeivel sebesítsen,
Szent mámorba részegítsen
Buzgó vérével Fiad,
Buzgó vérével Fiad.

Kegytemplom bejárata

14. állomás: elmélkedés, ima.

Záróének

*Uram, hiszek és remélek,
Én szerelmem, néked élek.
Szánom-bánom minden vétkem,
Légy az enyém egykor égben.*

Hogy ne jussak ama tűzbe,
Védj meg engem, drága Szűz,
te,
Az ítélet ha riad,
Az ítélet ha riad.

Krisztusom, ha jó halálom,
Anyád szeme rám találjon
És elhívjon engemet,
És elhívjon engemet.

S hogyha testem porba tér meg,
Lelkem akkor a nagy égnek
Dicsőségét lelje meg,
Dicsőségét lelje meg.

Hétkápolna-kert

Befejező elmélkedés. Áldás.

Gyászba borult, Isten
csillagvára
Függönyt vontak, mennynek
ablakára,
Meghalt, meghalt az ártatlan
bárány,
Vértől ázott szent kereszt
oltárán.

Temetésre lejön a mennyország
Könnytől áznak, az angyali
orcák,
Sír zokog a fia-vesztett gerle,
Égig ér a Szűzanya keserve.

Élet Ura, meghaltál üdvünkre
A sátánnak országa most dőlt
le,
Szűz Anyádnak fájdalmát
tekintsed
Add meg nekünk a mennyei
kincset.